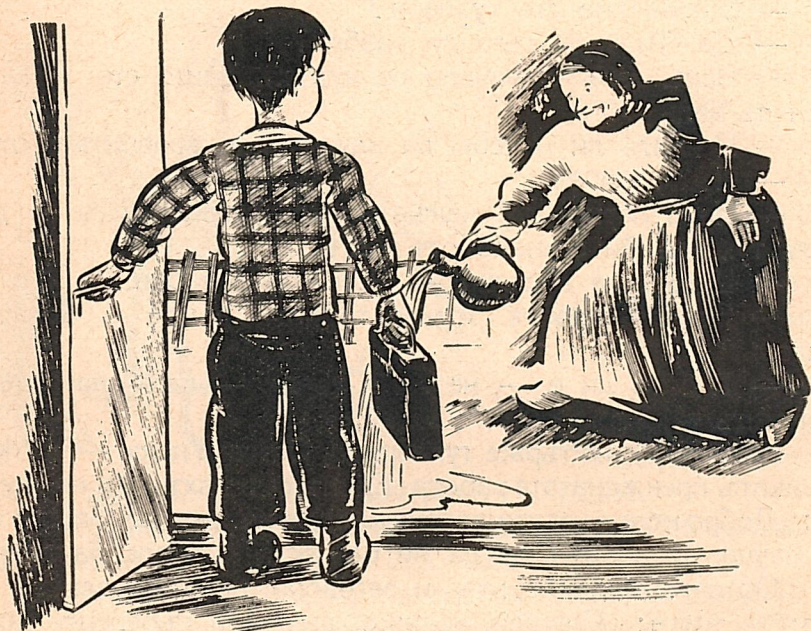

Постепенно свикна да работи, и безъ да го каратъ другигѣ. Когато следъ единъ месецъ, напетъ и загорѣлъ отъ слънцето, се завърна у дома си, баща му едва го позна. Плака отъ радостъ и благославя този, който бѣ го научилъ да работи.

Т. Харманджиевъ

НА УЧИЛИЩЕ

Въ новитѣ си дрешки
внучето се стѣга,
баба се изправя
радостна на прага.

Съ шарено бърдуче
мѹ полѣ водица,
пустна му въ ржката
сребърна парица :

„На добра сполука!
Здравъ бжди ми, сине,
твоята наука
по вода да мине!

Бърже да напредвашъ,
птичко златокрила,
Богъ да те дарува
съ добрина и сила!“

Хукна къмъ школото
внучето засмѣно —
старата отъ радостъ
хълца просълзена ...

Весѣ Паспалеева